

11/12/2023

Митрополит Јоаникије у манастиру Подмаине: Долазак иконе Млекопитатељнице велики благослов

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас, 10. децембра, у 27. недјељу по Духовима, служио је Свету архијерејску литургију у манастиру Подмаине у Будви. Саслуживало је свештенство и монаштво наше Митрополије уз молитвено учешће вјерног народа.

Сабранима се ријечима поуке обратио Високопреосвећени Митрополит Јоаникије истичући да смо кренули пучином Божићнога поста који је цио у знаку припреме за велики празник Рођења Христовога, али истовремено, као и сваки подвиг хришћански, и у знаку Пресвете Богородице. На почетку поста прославили смо велики празник увођења Њезинога у храм као трољетне дјевојчице, која се служећи храму Божијем осветила и срце своје припремила да постане храм Бога живога – обиталиште Његово.

“Када славимо Рођење Христово, треба да се опоменемо и тога да је велика повезаност између празника Ваведења Пресвете Богородице и празника Рођења Христовог јер да није било увођења у храм Пресвете Дјеве Богородице, да Бог тако није устројио, просто не би било могуће и да Пресвета Дјева прими у своју утробу Сина Божијега ради нас и нашега спасења по љубави Божијој према роду људскоме, јер је тако Господ устројавао наше спасење.”

Подсјетио је Владика да је и овај храм Успенија од давнина под Њезином небеском заштитом настао и служио Богу те да је једно вријеме запустио и био оскрнављен, али је увијек био свети храм, а данас је обновљен.

“Обновио се, не само да су се обновили његови зидови, да је украшен фрескама, иконама и припремљен за богослужење, него је и пропојао и обновило се братство манастира Подмаине и ова светиња данас живи пуним животом под покровом и заштитом Пресвете Дјеве Богородице. Видљиви знак да је Пресвета Богородица ово мјесто изабрала за своје обиталиште је долазак иконе Млекопитатељнице са Свете Горе, вјерне копије оне иконе Млекопитатељнице коју је донио Свети Сава из манастира Светог Саве Освећенога као дар и поклон српскоме роду, а која се налази у испосници Светог Саве гдје се непрестано приносе Богу молитве и псалмопјенија, и дан и ноћ од монаха Хиланадараца.”

Наглашавајући да је долазак иконе Млекопитатељнице велики благослов, казао је да нас ова икона Пресвете Богородице подсјећа на Њезину службу од Њенога рођења па до Њенога успенија, а нарочито нас подсјећа на рођење Спаситеља нашега Господа Исуса Христа, кога Она као Богомладенца држи у наручју и доји га својим млијеком:

“То је најупечатљивији знак оваплоћења Христовога и свједочанство да је Бог примио људску природу и постао човјек, не престајући да буде Бог, нити умањујући било чиме своје Божанство, него да је нама снисходио и дошао,

поистовјетио се са нама и постао као један од нас, да би нас учинио синовима и кћерима Божијим. То је тајна над тајнама. То је тајна Божије љубави, Божијег човјекољубља коју одгонетају покољења и у том одгонетању је свјетлост свете вјере православне која даје људскоме разуму способност и људским моћима могућност да упознају ту тајну, али је исцрпити не могу јер је предубока”, казао је Владика, објаснивши да ту тајну можемо схватити само онолико колико је потребно за нас и наше спасење, да бисмо живјели правим хришћанским животом, творили добра дјела и ишли путем спасења.

Пресвета Богородица нас уводи у тајну нашега спасења, прва је до престола Божијега, а онда арханђели и сви свети. Њу, и они на небесима и ми на земљи, прослављамо због Њезиног богоматеринства и величамо је као посредницу нашега спасења, као брзу помоћницу, као Ону која нас избавља од свих опасности, понајвише Божију милост низводи са неба на нас грешне када се молимо за опроштај наших гријехова, ослобађа нас и дарује слободу да живимо као људи Божији у овоме свијету.

“Она нас избавља од наших искушења, од заблуда, од странпутица. Она благосиља домове и породице, Она је заштитница материнства, Она је заштитница домова, а посебно Она је руководитељка монаха и монахиња и зато су јој они и испјевали најљепше пјесме. Цијело наше богослужење прожето је величањем Пресвете Дјеве Богородице, а када величамо Њу величамо Христа Спаситеља и када прослављамо Христа Спаситеља прослављамо и Пресвету Богородицу јер је то двоједна тајна. И, наравно, кроз Христа видимо и величину Пресвете Дјеве Богородице Мајке Божије”, бесједио је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Издвојио је као најважније у посту, и у сваком дану у животу нашем, да принесемо Богу своје молитве и своју љубав и жртву. По његовим ријечима Бог наше обраћање и служење Њему прихвата као жртву, тако да ако учинимо и нешто мало од душе и од срца, Он од тога малога чини нешто велико и веома важно за наше спасење.

“Сви можемо да учинимо то мало, да принесемо молитву, да принесемо покајање за своје гријехе, да принесемо и по коју добру мисао и добру намјеру, јер Бог и добру мисао и добру намјеру, ако је искрена, прихвата као да смо већ учинили неко добро дјело”, казао је Владика, додавши да ће нам Бог ако тако чинимо дати да чинимо и добра дјела, прво мала, а ако их чинимо са љубављу онда ће нам дати да чинимо и велика добра дјела. Бог нам даје силу да чинимо и мало и велико добро дјело, без Њега не можемо чинити ништа добро.

Митрополит је даље нагласио да Пресвета Богородица нас слабе, када јој се обраћамо, чини сасудима благодати Божије и даје нам силу да можемо ићи путем Божијим, савлађивати сва искушења и свједочити нашу свету православну вјеру својим животом, дјелима и поступцима.

Благодарећи Богу на данашњем благослову – доласку иконе Млекопитатељнице, Владика је захвалио добротворима и пријатељима који су помогли, истичући да је са њеним доласком дошао и благослов Светога Саве и благослов Свете земље, јер нас она повезује и са манастиром Светога Саве у Палестини и са Витлејемом – мјестом Рођења Христовога и са светим градом Јерусалимом, а када се молимо пред њом је као да смо у Витлејему или Јерусалиму.

На крају свог архипастирског слова Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је поручио да у овоме посту треба да се потрудимо да поправимо своје мисли и дјела, да се наоружамо добрим намјерама и жељама да учинимо нешто добро те да сваки дан можемо учинити нешто лијепо и добро за своје ближње:

“Да се на такав начин шири љубав Божија. Да се измиримо међусобно, јер врло често се завађамо, а не знамо ни због чега, такав је човјек, склон падовима, заблудама, неспоразумима. Мало треба да се измиримо, све је то ништа, паучина која може лако да се уклони ако имамо добре воље. То је веома важно јер једино тако чинећи и трудећи се да живимо у миру са Богом, у миру са ближњима својим, у миру са својом савешћу, једино ћемо се тако удостојити да достојно и у радости дочекамо празник Рођења Христовога, који нека нам дође на спасење и радост, на обновљење, утврђење и ојачање нашега заједништва. Овој светој обитељи, која поје у славу Христа Бога и Пресветој Дјеви Богородици, нека да Бог молитвама Пресвете Дјеве Богородице, да напредује, да цвјета и плонони у ове наше дане и у будуће дане и вјекове. Амин, Боже дај!”

mitropolija.com